

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

לפני **כבוד השופט אלכס אחטר**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שיר מושיב**

נגד

הנאשמת **מאיה אור אביזוב (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ארבל עמי-גא**

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן המורכב משני פרטי אישום בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות – עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"), עבירת היזק לרכוש במזיד – עבירה לפי סעיף 452 לחוק (3 עבירות), תקיפה סתם – עבירה לפי סעיף 379 לחוק (4 עבירות), ואיומים – עבירה לפי סעיף 192 לחוק (2 עבירות).

בהתאם לפרט האישום הראשון, ביום 2.10.24 הנאשמת שכרה על פי חוזה שכירות את דירתו של המתלונן. ע"פ החוזה הנאשמת התחייבה לשלם למתלונן סך של 3,100 ₪ עבור כל חודש שכירות, במעמד חתימת החוזה שילמה הנאשמת למתלונן 5,400 ₪ עבור החודשיים הראשונים תוך התחייבות לשלם את יתרת הסכום. בהמשך הנאשמת נמנעה משלם למתלונן את יתרת דמי השכירות עבור החודשיים הראשונים וכן נמנעה מלמסור למתלונן המחאות על חשבון יתרת תקופת השכירות. הנאשמת לא ענתה לשיחות טלפון מהמתלונן, חסמה את מספר הטלפון שלו במכשירה וכן סירבה לבקשת המתלונן, באמצעות אחד השכנים ליצור עימו קשר ולעמוד בהתחייבותיה. משכך פנה המתלונן לבית משפט השלום בחיפה בתובענה בגין הפרת החוזה וביקש בין היתר צו לפינוי הנאשמת מהדירה.

בתאריך 6.12.24 בשעה 23:00 לערך, שהתה הנאשמת לבדה בדירה והלכה לישון לאחר שהדליקה מספר נרות בסלון, בהמשך לשעה זו חזרה לדירה בתה של הנאשמת אשר מתגוררת איתה, כיבתה את הנרות והלכה לישון אף היא. בהמשך ובשעה שאינה ידועה למאשימה אך עובר לשעה 07:00 הדליקה הנאשמת את הנרות בשנית וחזרה לישון וזאת בדרך נמהרת ורשלנית וללא שנקטה אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש.

כתוצאה ממעשיה של הנאשמת גרמו הנרות להתלקחות ב- 3 מוקדים שונים בסלון הדירה ואש החלה לאחוז בספה ובקירות הסלון אשר היו מכוסים בטפט. בשעה 07:00 הזעיקה הבת את כוחות ההצלה

עמוד 1 מתוך 10

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

שהגיעו לדירה וכיבו את הדליקה. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמו נזקים לדירה כפי שמתואר בסעיף 9 לכתב האישום המתוקן.

בשעה 08:00 לערך הגיעו המתלונן ובנו למקום על מנת לבחון את נזקי השריפה. משהבחינה בהם הנאשמת רצה לכיוון המתלונן על מנת לתקוף אותו אך בנו חסם אותה והגן עליו בגופו. כתוצאה מכך בעטה הנאשמת באמצעות רגלה הימנית בברכו השמאלית של הבן ודחפה אותו, בעקבות כך עזבו המתלונן ובנו את המקום.

בהתאם לפרט האישום השני, ביום 8.12.24 בשעה 14:00 לערך הגיע המתלונן לרחוב אשר ממוקמת בו הדירה בלוויית שמאי מטעם חברת הביטוח על מנת לאמוד את נזקי הדירה כתוצאה מהדליקה המתוארת באישום הראשון. משהבחינה בו הנאשמת רצה לעברו והחלה להכותו באמצעות ידה בפניו ובגופו, קרעה את השרשרת שענד על צווארו והפילה את משקפי הראייה שהרכיב, המתלונן הכה את הנאשמת באמצעות ידיו בפניה מתוך רצון להגן על עצמו.

הנאשמת לא חדלה מלתקוף את המתלונן בכך שבעטה ברגלו, הכתה בפניו ואף הכתה בגבו של משה, שכן אשר נחלץ לעזרת המתלונן, בשלב מסוים הרימה הנאשמת אבן מהמדרכה והשליכה אותה לעבר המתלונן והאבן פגע בחזהו. הנאשמת איימה על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו בכוונה להקניטו או להפחידו בכך שאמרה לו כי תהרוג אותו, תחסל אותו ותגמור אותו.

אחיו ואחותו של משה (יוסי וסיגלית) אשר מתגוררים אף הם בסמוך ניגשו לסייע למשה ולהרחיק את הנאשמת מהמתלונן, כך שיוסי הצליח להדוף את הנאשמת למרחק מה המתלונן וסיגלית התקשרה למשטרה לדווח על המתרחש. הנאשמת בתגובה הרימה רגבי אדמה והשליכה לעבר יוסי, משה וסיגלית ואף איימה עליהם שתשרוף להם את הרכבים ואת הבית ונמלטה מהמקום.

יצוין כי המאשימה באישום השני ייחסה לנאשמת עבירה של היזק לרכוש במזיד, דבר אשר אינו עולה עם העובדות המצוינות באישום 2, כך שלא צוין ולא אוזכר כל נזק אשר נגרם לרכוש מלבד הנזקים שנגרמו לדירה אותם המאשימה ציינה באישום 1.

טיעוני הצדדים לעונש :

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניו את חומרת מעשיה של הנאשמת ואת נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשעה בכתב האישום המתוקן. הודגשו הערכים המוגנים אשר נפגעו בעקבות מעשיה של הנאשמת, ואת עברה הפלילי של הנאשמת. לדבריו יש להדגיש את פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם ממעשיה של הנאשמת אשר לדעתו היה יכול להיות יותר גדול ממה שנגרם בסופו של יום.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם ענישה בגין האישום הראשון כך שינוע בין 12-20 חודשי מאסר, ובגין האישום השני מתחם שינוע בין 6-12 חודשי מאסר, ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם כולל הנע בין 16-26 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי לנפגע העבירה. ב"כ המאשימה ביקש למקם את עונשה של הנאשמת ברף הבינוני הנמוך למתחם הכולל.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

מנגד, ב"כ הנאשמת בטיעוניה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד על אף שמדובר בשני אירועים שכן לעמדתו מדובר ברקע אחד המשותף לשני האירועים, אשר קרובים בזמן ודומים במהות ובצדדים ועל פי מבחן הקשר ההדוק יש לקבוע מתחם עונש אחד. לדבריו מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשמת הדגיש את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כך שמדובר בנאשמת ילידת שנת 1971, גרושה עם שני ילדים, אחת קטינה ילידת 2008 והשנייה בגירה ניצולת נובה. לדבריו הנאשמת סובלת מפוסט טראומה עקב פגיעות מיניות שעברה בעברה, יש לה גידולים בראש. עוד נטען כי כתב האישום הוגש כנגדה לצד בקשה לשחרורה בתנאים מגבילים בהם מעצר בית אך מאחר ולא נמצא מי שיפקח עליה הותרה במעצר מאחורי סורג ובריח. ב"כ הנאשמת הדגיש את תקופת המעצר הקשה שעברה ועודנה עוברת על הנאשמת ואת העובדה כי ידוע שימי המעצר קשים מימי המאסר.

באשר לעובדות כתב האישום המתוקן, ב"כ הנאשמת ציין כי אכן הנאשמת החסירה 800 ₪ מסכום השכירות עבור שני החודשים הראשונים אך לדבריו היא השתמשה בכסף הזה על מנת לסדר את הדירה לאחר שראתה את מצבה. כמו כן, הוא טען כי הנאשמת אומנם פעלה בצורה רשלנית אך אירוע האלימות הראשון היה ספונטני ודי מינורי כך שלא נגרמה חבלה או נזק למתלונן וכי הדבר קרה לאור אירוע השריפה שהיה בבית כך שראתה את המוות שלה ושל הבת שלה לנגד עיניה.

ב"כ הנאשמת הפנה והגיש אסופת פסיקה והתייחס לטיעוניה ב"כ המאשימה המחמירים בענינו אשר לא נתמכו אלא בפסק דין אחד מלפני עשר שנים.

ב"כ הנאשמת ביקש לאמץ את המתחם שנטען על ידיו וביקש למקם את הנאשמת ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרה בגין תיק זה לצד ענישה הצופה פני עתיד.

הנאשמת בדבריה האחרונים בפני דיברה מדם ליבה, ביקשה סליחה על מה שעשתה, ציינה שכל החיים שלה הוקדשו לטיפול בקהילה ובאנשים. היא סיפרה שהתמודדה בחייה עם מקרה אונס שחוותה והצליחה לשקם את עצמה וכי היא היום אזרחית מהשורה, היא ביקשה להתחשב במצבה הנפשי ובכך שהיא המטפלת בבתה ניצולת נובה ובבתה הקטינה.

דיון והכרעה

עונש אחד לשני פרטי האישום :

בטרם ייקבע מתחם הענישה, יש לקבוע אם שני פרטי האישום שבכתב האישום מהווים אירוע עברייני אחד או שמה שני אירועים שונים המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אישום.

הנאשמת הורשעה בהתאם לכתב האישום המתוקן המורכב משני פרטי אישום נפרדים כפי שפורט לעיל. כפי שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, בבואו בית המשפט לגזור עונשו של נאשם שהורשע

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

בעבירות רבות, עליו לבדוק תחילה אם העבירות שנעשו הן חלק מאירוע אחד או שמא מדובר בכמה אירועים שונים. ככל שיקבע כי מדובר בכמה אירועים נפרדים, יש לקבוע לכל אירוע מתחם עונש נפרד, ולאחר מכן רשאי בית המשפט להחליט אם להטיל עונש נפרד על כל אירוע או להטיל עונש כולל לכלל העבירות. בהקשר זה החוק איננו מגדיר את המונח "אירוע" ואינו מספק מבחן משפטי לפרשנותו.

בית המשפט קבע בדעת רוב בהלכת ג'אבר ע"פ 4910/13 מדינת ישראל [נבו] (29.10.2014) כי המונח "אירוע" כמשמעותו בסעיף 40 לחוק העונשין יפורש בהתאם למבחן הקשר ההדוק.

יפים בעניין זה דבריה של כב' השופטת ברק-ארז :

"לשיטתי, נקודת המוצא לפרשנותו של המונח 'אירוע' צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחומת גבולותיו של ה'אירוע'. ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה ... מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריו יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד)".

כמו כן יפים בעניין זה דבריו של כב' השופט זילברטל בע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל :

"אף לגישתי, דומה כי ראוי לאפשר פרשנות רחבה דיה להגדרת המונח 'אירוע אחד' אשר תשאיר מתחם להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, וזאת הן בשל שיקולי יעילות עבודתו של בית המשפט והן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק. בהקשר זה ייאמר, כי קביעת מספר מתחמי עונש שלא לצורך עלולה במקרים מסוימים להביא להעלאת רף הענישה באופן שאינו ראוי, על-ידי פריטה לפרוטות של הרכיבים העונשיים בעניינו של הנאשם ויצירת תחושה לא נוחה של 'התחשבות' עמו, העצמה של חומרת מעשיו מעבר למתחייב וחריצת דינו בדרך מלאכותית. שנים טרם הבניית שיקול הדעת בענישה, באה לידי ביטוי בפסיקת בית

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

משפט זה גישה דומה, כאשר נפסק שכאשר מדובר בסדרת עבירות מאותו הסוג שבנסיבותיהן הן דומות זו לזו יש מקום להטיל עונש כולל בגין מכלול העבירות, שכן 'קביעת עונש נפרד עבור כל אחת מהן נראית במקרה כזה כמלאכותית' (השופט י' כהן בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד לד(2) 421, 432-433 (1979)). בפרשה הנ"ל פסק השופט א' ברק כדלהלן: 'נראה לי כי בסדרת עבירות מאותו סוג, ובנסיבות דומות, הדרך הראויה היא להשקיף על רצף האירועים כעל מכלול אחד, ולהשית את העונש בהתאם לכך. אם נורה לשופט לנהוג בדרך של פיצול האירועים וקביעת עונשים נפרדים – מהם חופפים ומהם מצטברים – נורה לו לנהוג בדרך לא טבעית, שתוצאתה לא תהיה גיבוש המכלול בעזרת הפרטים, אלא קביעה ראשונית של המכלול וגזירה מלאכותית של הפרטים ממנו' (שם, עמ' 435).

עוד ראו האמור מפי השופטת ד' ביניש ברע"פ 5798/00 ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1, 12 (2001): 'יתרונה של שיטת העונש הכולל הוא בכך שהיא מאפשרת לבית-המשפט להביע עמדה עונשית ראויה ביחס למכלול התנהגותו הפלילית של הנאשם. במקרים רבים, כאשר ההרשעה מתייחסת לשורת עבירות המהווה מסכת אחת של התנהגות עבריינית, הגם שניתן לחלקה באופן טכני לעבירות מספר, ראוי להטיל בגינה עונש כולל אחד. כך הוא המצב כאשר כל העבירות נגזרות מתכנון עברייני אחד עד שאין לפרוט את ההתנהגות העבריינית לעונשים נפרדים. כך גם כאשר העבירות אינן מבוצעות במישור אחד מבחינת הזמן, אך בשל מהותן, מספרן, תדירותן והזיקה ביניהן ניתן לראות בהן מכלול אחד של התנהגות עבריינית'.

בענייננו, ב"כ המאשימה עתר לקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים ולמתחם אחד כולל לשני פרטי האישום בלי לנמק את עמדתם בעניין ואילו ב"כ הנאשמת טען כי מדובר באירוע אחד על פי מבחן הקשר ההדוק ועל כן יש לקבוע מתחם עונש אחד.

בעניינה של הנאשמת ובהתאם למבחני העזר שנקבעו בפסיקה, כמפורט לעיל, אני קובע כי שני פרטי האישום מהווים אירוע אחד שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגינו.

הנאשמת פעלה כפי שמתואר בכתב האישום כנגד אותו מתלונן על רקע אותו מסד עובדתי, בסמיכות זמנים ובהתאם למהותו ועל כן יש לראות במעשיה כמסכת עבריינית אחת.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

מתחם העונש ההולם:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

לכשיקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע בעבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

אין צורך להכביר במילים אודות חומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת במסגרת כתב האישום המתוקן שכן בנקל יכול היה במיוחד אירוע הדליקה להסתיים בתוצאות קשות בגוף ובנפש.

הנאשמת במעשיה המתוארים בכתב האישום המתוקן פגעה בערכים שנועדו להגן על תחושת הביטחון, שלמות הגוף והכבוד של הפרט, כמו גם בתחושת הביטחון בציבור מפני תופעת האלימות. כמו כן, בעבירה של גרימת הצתה ברשלנות פגעה הנאשמת בשלום הציבור ורכושו ובקניינו של הפרט שכן מעשי פזיזות ורשלנות באש עלולים לפגוע למפגע סביבתי של עשן הפוגע בבריאות הציבור וברכושו.

הנאשמת נהגה ברשלנות בכך שהדליקה נרות מבלי שנקטה אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת מאש, גרמה במזיד לנזק לרכושו של המתלונן ושל אחר, בעטה ברגלה בברכו של בנו של המתלונן ודחפה את המתלונן. כמו כן, באישום השני תקפה הנאשמת את המתלונן באמצעות ידה בפניו ובגופו, קרעה את השרשרת שענד, הכתה את משה בגבו ואיימה על המתלונן ועל אחרים בפגיעה שלא כדין בגופם או רכושם בכוונה להפחידם.

הנאשמת במעשיה פגעה בערכים המוגנים שצוינו לעיל, אך למעשה מידת הפגיעה בערכים אלו אינה גבוהה מדי, בלי להקל ראש במעשיה של הנאשמת, אך התקיפה שבוצעה על ידה הינה ברף הנמוך אשר בעקבותיה לא נגרם כל נזק למתלונן. לאור זאת הנני קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית נמוכה.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

באשר לנסיבות ביצוע העבירות נתתי דעתי לכך שהנאשמת פעלה באופן רשלני כך שהדליקה נרות בדירה ללא כל השגחה או בקרה ואף הלכה לישון, דבר אשר גרם לנזקים בדירה עד להגעת כוחות ההצלה אשר כיבו את הדליקה. אך מנגד יש לקחת בחשבון כי בתה של הנאשמת היא זו שהזעיקה את כוחות ההצלה. כמו כן, נתתי את דעתי לכך שהתקיפות שבוצעו על ידי הנאשמת לא היו בעלות חומרה רבה אשר בסופו של יום לא גרמו לכל נזק ו/או חבלה. נתתי דעתי לאיומיה של הנאשמת כלפי המתלונן. עיון בפסיקה הנוהגת במקרים דומים למקרה זה, מלמד כי הענישה בדרך כלל בגין עבירות מסוג זה הינה מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ובמקרים חריגים אף מאסר על תנאי.

ת"פ 52920-07-23 מדינת ישראל נ' חן (8.4.25) – הנאשם הורשע בעבירה של שימוש פחזני בחומר דליק ובעבירת איומים. הנאשם נכנס לבית קפה וניגש למתלונן ודרש לצפות במצלמות האבטחה לצורך איתור אופניו הגנובות. משנדחתה בקשת הנאשם, יצא הנאשם מבית העסק ושב לאחר מספר דקות כשהוא אוחז בידו בקבוק פלסטיק המכיל בתוכו חומר דליק. כמו כן, איים הנאשם על המתלונן שיצית את העסק במידה ולא נותן לא לראות את המצלמות. לאחר מכן שפך הנאשם את החומר הדליק בשטח בית העסק בעת ששהו במקום באותה עת לקוחות וכאשר יצא מבית העסק נעצר על ידי השוטרים. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר שיכול וירוצה לתקופה קצרה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 70 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 37185-11-14 מדינת ישראל נ' דבש (2015) – הנאשם הורשע בשליחת אש ברשלנות ובאיומים. באותו מקרה ניתן צו פינוי כנגד הנאשם, וכשהגיעו לפנותו הוא איים על נציג חברת עמידר שהוא ישרוף את הדירה, וכאשר הגיעו נציג עמידר יחד עם שוטרים לביצוע הפינוי, הצית הנאשם מזון באחד מחדרי השינה, המזרן התלקח והאש התפשטה גם לרצפות הדירה, נקבע מתחם בין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר בפועל, וביהמ"ש הסתפק במאסר מותנה וענישה נלווית.

ת"פ 26567-09-20 מדינת ישראל נ' עלבאצו (13.7.21) – נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות היזק לרכוש ושימוש פחזני באש. באותו מקרה הצית הנאשם ניירות על רקע ויכוח עם אמו ויצא מהדירה. לאחר מכן שב לדירה והצית בגדים וכרית בחדר השינה. נקבע מתחם ענישה שתחתיתו במאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר והטיל על הנאשם מאסר על תנאי.

ת"פ (תל-אביב) 43449-08-17 מדינת ישראל נ' יצחק (17.7.19) – עולה מעובדות כתב האישום, שהנאשם תקף את המתלונן, ללא כל התגרות בכך שדחף אותו באמצעות כתפו בעוצמה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם עונש הכולל מע"ת בן 3 חודשיים למשך שנתיים לצד התחייבות כספית בסך 1,000 ₪.

ת"פ 1390-03-20 מדינת ישראל נ' קוטוב (14.12.22) – הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות תיקפה ואיומים. הנאשם נסע לכיוון עמדת השמירה בבית החולים סורוקה, ועל אף שהמאבטח במקום ביקש ממנו לעצור, הוא המשיך בנסיעתו. לאחר מכן, שב הנאשם למחסום כשהוא אוחז בידו אלה טלסקופית, קילל ודחף את המאבטח. בהמשך, בסיוע של מאבטחת נוספת השתלטו המאבטחים על.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

הנאשם והמאבטח עיכב אותו, אולם הנאשם נכנס לרכבו ונסע במהירות וזאת לאחר שאיים על המאבטח כי ירצח אותו ואף אחד לא יעזור לו בכוונה להפחידו. נקבע מתחם ענישה המתחיל במספר חודשי מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. הסנגור לא ביקש ריצוי העונש בעבודות שירות. הוטלו על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 15607-09-21 מדינת ישראל נ' מזרחי (10.9.23) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה ואיומים, ברף חומרה גבוה יותר מרף החומרה בעניינו. הנאשם איים על המתלונן בכך שנטל גרזן שהיה מונח מחוץ לבית והרים אותו בכוונה להפחידו, לאחר מכן הנאשם תקף המתלונן בכך שחבט בפניו של המתלונן וכתוצאה מהתקיפה, נפל המתלונן על גבו והוטח אל עבר גדר ביתו ועל כיסא שהיה מונח צמוד לגדר. בהמשך לאלו, ובעוד המתלונן שכוב על גבו, הכה הנאשם במתלונן כמה פעמים, עד שאחרים הגיעו למקום כדי לסייע למלונן לקום על רגליו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין כמה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט הטיל על נאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 7673-03-20 מדינת ישראל נ' בלוקונקו (1.5.23) – הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במזיד לרכב וצירף עד תיק אשר הורשע בו בשתי עבירות של תקיפה סתם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם המתחיל במאסר על תנאי ומגיע עד 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשעה הנאשמת בהליך זה נע בין מאסר שיכול וירוצה לתקופה קצרה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי במידת הצורך.

שיקולים בגזירת עונשה של הנאשמת:

יובהר כבר עתה כי לא מצאתי במקרה דנן כל הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה משיקולי שיקום. בבואי לגזור את דינה של הנאשמת לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שלקחה אחריות על מעשיה בפני, חסכה זמן שיפוטי יקר והעדת עדים.
- זקפתי לזכותה של הנאשמת את דבריה בפני בשיבת הטיעונים לעונש, דיברה מעומק ליבה, התחרטה על מה שעשתה וברצונה לעזור לעצמה לפתוח דף חדש ולשקם את חייה.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שעלו מהמסמכים הרפואיים והסוציאליים אשר הוגשו לבית המשפט מטעם ההגנה. מדובר באם חד הורית בת 54, גרושה עם שתי ילדות אחת קטינה שמתגוררת איתה והשנייה ניצולת נובה שהיא גם כן מטפלת בה. הנאשמת עברה אירוע מוחי לפני מספר שנים ומאז חלה החמרה במצבה הרפואי והנפשי והיא נמצאת בתהליך שיקום. כמו כן, הנאשמת סבלה בעברה מהפרעה דיכאונית והפרעת פוסט טראומטית בעקבותן עברה תהליך שיקום וברצונה להמשיך בדרך זו.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

- לקחתי בחשבון את מצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת כפי שעולה ממכתב הרווחה נ/2, את אי יכולתה של הנאשמת לעבוד עקב מצבה הרפואי וכי הכנסותיה הן מקצבאות הביטוח הלאומי ומקבלת סיוע כלכלי ככל שניתן.
 - לקחתי בחשבון את עברה הפלילי של הנאשמת, כך שיש לה הרשעה אחת בעבירת איומים כנגד גרושה.
 - לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם לדירה של המתלונן ואת הנזק שנגרם לאחרים בעקבות מעשיה של הנאשמת.
 - לקחתי בחשבון את תקופת מעצרה של הנאשמת, כידוע שתקופת המעצר קשה היא לאדם הכלוא יותר מתקופת המאסר.
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשמת ובני משפחתה, לא נעלם מעיני שמדובר באם חד הורית שאחראית על שתי בנות כאשר אחת מהם קטינה והשנייה ניצות נובה שהיא היחידה שמטפלת בה.
- משכך ולאור כל האמור לעיל, אמקם את עונשה של הנאשמת בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם העונש הנ"ל וכמובן אקח בחשבון את העובדה שהנאשמת עצורה עד תום ההליכים.
- משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכבי הענישה השונים, אני מטיל בזאת על הנאשמת את העונשים הבאים:**

- א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה מיום 9.12.24 כך שאני קובע כי הנאשמת ריצתה את מלוא תקופת המאסר כנגד ימי המעצר.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורה מריצוי תום מאסרה בגין תיק זה על העבירות בהן הורשעה בהליך זה שלפני.
- ג. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לפיה תתחייב להימנע מלעבור תוך 3 שנים מהיום על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף או הרכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ותורשע בה על פי חוק העונשין ו/או על עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 2338(א)(3) לחוק העונשין.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 69943-12-24 מדינת ישראל נ' אביזוב(עציר)

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר ככל שנותרה תקופה לריצוי או לחילופין פקודת שחרור בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ה, 06 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

אלכס אחטר, שופט